torv 33, hvis Medlemmer ikke knyttes sammen af nogen faglig Interesse, men tilhører alle Stænder og Aldre, og som søger til Foreningen som oftest i hastige Besøg paa den travle Bytur for at hvile sig, rette paa Frisuren, telefonere, skrive en Billet, nyde en Forfriskning, blade i et Kunsttidsskrift, træffe en Bekendt, gøre et Indkøb, kort sagt, fordi de ønsker et praktisk og centralt Hvilepunkt og Mødested for de fjerntboende, som jo altid er mange i en stor By. Særlig for Damerne i Provinsen skulde man tro, at denne Forening, som for disses Vedkommende kun koster 4 Kr. aarlig (for Kbhvn. 6 Kr.), efterhaanden, som den bliver bekendt, maa kunne blive til stor Nytte, da der ikke findes noget andet hyggeligt Tilholdssted med billig Restaurant, Omklædningsværelse o. l. for tilrejsende Damer for en enkelt Dag. Desuden bydes der Medlemmerne en ypperlig Koncert og en lille kunstindustriel Udstilling hver Maaned om Vinteren, samt 3 à 4 Foredrag, ligesom de har Ret til at afhænde Haandarbejder i Udsalget med 15 % Salgsafgift. Dog er det ikke denne Side af Sagen, der har sin Betydning, det er Foreningens kulturelle Formaal: Folkeindustriens Fremme og Friundervisningen for ubemidlede unge Piger. Denne er allerede ret vidtstrakt og faar Støtte baade fra Staten og vore velgørende Fonds. Omkring 200 unge Piger undervises aarlig gratis i al Slags national Haandgerning, særlig Hedebosyning. En særlig Afdeling dannes af et meget efterstræbt 4 Maaneders Sommerkursus i Kunstvævning og Brodering for 10 à 12 unge Piger fra Sønderjylland, Island og vore Folkehøjskoler med alt gratis, saa vel Rejse og Undervisning som Ophold og belærende Adspredelser; ligeledes paaskønnes meget et Sommerferiekursus for circa 35 af Dansk Husflidsselskabs Lærerinder fra Landet. Omkostningerne ved al denne gratis Undervisning skulde gærne efterhaanden udredes dels ved den betalte Undervisning, dels ved Overskuddet fra Udsalget, hvor Medlemmer og Ikke-Medlemmer kan købe Garn og Stoffer, paabegyndte og færdige Arbejder alle efter original Tegning af danske Kunstnere eller gamle Folkemønstre, dog allerhelst færdig national Folkeindustri fra Landet, for hvilken det er *Foreningens kæreste Opgave* efterhaanden at danne et Salgsmarked i Hovedstaden i Samvirken med Dansk Husflidsselskab. Som man ser, gør Foreningens forgrenede Virsomhed den til et smukt Led i Rækken af vore kvindelige Foretagender, der jo nu er ret talrige og betydningsfulde. Vi lever jo i en Sammenslutningens Tid, og Sansen for de mange praktiske Goder ved Foreningslivet har ogsaa bredet sig til Kvinderne, som vel snart alle er Medlemmer af en eller flere kvindelige Foreninger. Uvilkaarligt vil det meget Samarbejde og de bestandig udvekslede Meninger og Synspunkter give et højst værdifuldt Bidrag til Kvindernes Udvikling i Retning af Samfundsinteresse og Selvstændighedsfølelse.

Emma Gad.

Valgene til Menighedsraadene.

Efter Beretningerne fra det ganske Land ser det ud til, at Kvinderne gennemgaaende har vist forholdsvis stor Deltagelse, først ved at lade sig indskrive paa Valglisterne, hvad jo dog egentlig var en noget indviklet Historie især for Kvinderne, som jo her for første Gang skulde hævde deres lovlige statsborgerlige Ret til som Medlemmer af Menigheden at øve deres Indflydelse, og dernæst ved selve Valgene. Hvor der kun var opstillet een Liste blev selvfølgelig Deltagelsen baade fra Mænds og Kvinders Side grumme ringe, idet Resultatet paa Forhaand var givet; men hvor der var flere Lister, har Kvinderne i langt større Grad end Mændene lagt deres Lod i Vægtskaalen ved selve Stemmeafgivningen. Mange Steder er Kvindernes afgivne Stemmetal dobbelt saa stort som Mændenes.

Saa vidt det kan skønnes har Præsterne paa mange Steder øvet en meget stærk Indflydelse paa Valglisterne — i hvert Fald paa den ene, og det er derfor forstaaeligt, at der mange Steder endnu mangler Kvindenavne paa disse, idet mange Præster endnu betragter Kvindernes direkte Deltagelse i offentlige Sager som værende af det onde. Og den Udtalelse, jeg hørte et Sted paa Landet af en Degnekone: „Vi stoler paa vore Mænd", den er vist ret almindeligt bleven anvendt. Som om to Mennesker ikke kunne stole paa hinanden, fordi de begge ønskede at være med i en vigtig Sag til Gavn for aandelige Interesser! Men de fleste Steder er der dog valgt Kvinder ind i Menighedsraadene; ja, et enkelt Sted — i Horsensegnen — var Kvinderne saa ivrige for Sagen, at da de ingen Kvindenavne fandt paa den officielle første Liste, saa lavede de resolut selv en Liste med lutter Kvindenavne, og det lykkedes ogsaa at faa flere Kvinder valgt. Gennemgaaende kan man vist sige, at Forholdstals-